

Beste peters en meters,

Dit jaar laten we het woord "aan India zelf", namelijk aan pater Pablo Gil s.j., de verantwoordelijke voor de missiepost van Cambay. In bijlage vindt u ook een vertaling van zijn brief.

Nog een paar praktische dingen:

- * Voor de "verstrooiden" onder u: de maandelijks bijdrage voor het Peterschap bedraagt al een paar jaar **350 fr.** Voor 1993 blijft ze ongewijzigd.
- * Als u verhuist, vergeet dan vooral niet ons uw nieuw adres toe te sturen. Zo bespaart u ons een hoop administratieve problemen.
- * Hierbij vindt u ook uw fiscaal attest voor het jaar 1992. Als u meent dat er iets niet klopt of andere vragen hebt, contacteer ons dan onmiddellijk (Jozef Pandelaers, tel. 03/236.01.48). Onze lijsten moeten voor eind februari bij het ministerie ingediend zijn, en verbeteringen zijn dan niet meer mogelijk.

Van harte,

Monique Bollaerts

Monique Bollaerts

De tout coeur,

* Ci-joint vous trouverez votre attestation fiscale. S'il y a un quelconque problème à ce sujet, s.v.p. avertissez-nous vite (Jozef Pandelaers, tel. 03/236.01.48): nos listes doivent être rentrées au Ministère avant fin février.

* Si vous changez d'adresse, n'omettez pas de nous le faire savoir. Cela épargne bien des problèmes administratifs.

Il reste tel quel en 1993.

* Pour les distraits: depuis plusieurs années le prix du parrainage est à **350 fr.**

Quelques informations pratiques.

Cette année nous avons l'occasion de passer la parole "en directe" au responsable actuel de la mission de Cambay, le père Pablo Gil s.j. Ci-joint la traduction de sa lettre.

Chers parrains et marraines

Brussels/Khambhat, January 1993

My dear benefactors, sponsors, friends,

It is a pleasure for me to be where the action is, in Brussels, to meet some of you personally, and the others through a letter. Brussels is the capital of the emerging New United Europe. But for me, Brussels has an added significance: it is the centre of a very important social, humanitarian and charitable activity of which I personally am the beneficiary. Brussels and Belgium are the home of Monique, whom I know and admire, and of many other friends I don't know but still love and admire, because all of you from Belgium and we in India are involved in the same adventure, that is, to help poor children to become ever better men and women, better people in a better society.

First of all, I wish you a happy New Year 1993. The year is still young and full of promise, and I hope it will be a better year than the last for all of us.

Second, I wish to thank you very sincerely for everything you do for us. I believe some of you have been to India, and in particular to Gujarat. Those of you who have been there, have been able to see with their own eyes how much has been achieved with your help and personal interest. Our boardings are bursting at the seams, boys and girls from distant villages have now an opportunity to study better, to eat better, to dress better and to feel that they have a future. I can speak for Khambhat (or Cambay), where I am staying actually, but the same goes for all the other missions.

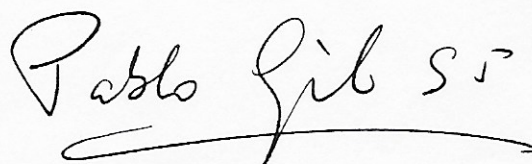
For years Khambhat has been receiving your help. Four or five years ago, it only had a primary school and two small boardings for boys and girls. Now it can boast with a high school and this year in March, the first batch of students will go for the State matriculation exams. As I left Khambhat just before Christmas, the new high school building was coming up. A sub-centre with a primary school and two boardings has been started in Varasada, some 35 kilometers from Khambhat, and the buildings are coming up. We shall have soon some 150 boys and as many girls in our boardings in Khambhat alone, a few less at Varasada. From the letters and reports you receive, you know that the story is repeated in other centres.

I have to apologize because communication between sponsors and the children you sponsor is not working very efficiently. This is partly due to lack of time and other shortcomings on our part. As far as I am concerned, my visit to Belgium will help to make communications between Khambhat and Belgium smoother and more efficient. I intend to send all the sponsors new photos of the children and I shall try to make them express through drawings or letter writing their affection to you.

I am aware that the lines of communication between sponsors and some missionaries don't function as they should, and that sponsors are lost because of lack of response in the past of these missionaries. I shall try my best to prick their conscience and make them realize that sponsors will stop contributing if they stop the flow of information that is expected of them.

I wish to thank Monique for offering me a platform to address you. She will send this letter to you with her own translation. I know that in the translation she will file the rough edges of my letter and add a touch of Belgian civility and humour...

I remain sincerely and gratefully yours,

A handwritten signature in black ink, reading "Pablo Gil S.J." with a long horizontal flourish underneath.

Beste peters en meters, sponsors, vrienden,

Het is voor mij een plezier in Brussel te zijn, "de plaats waar het gebeurt", om hier sommigen van u persoonlijk en de anderen via deze brief te ontmoeten. Brussel is de hoofdstad van het Nieuwe Verenigde Europa. Maar voor mij hebben Brussel en België nog een andere betekenis, als het centrum van een belangrijke sociale en humanitaire activiteit waarvan ik zelf de begunstigde ben, en als de thuis van Monique, die ik ken en bewonder, en van vele andere vrienden die ik niet ken maar evengoed bewonder. Want u hier en wij in India zijn betrokken bij hetzelfde avontuur: arme kinderen helpen betere mannen en vrouwen te worden, betere mensen in een betere samenleving.

Vooreerst wens ik u allen een gelukkig 1993. Het nieuwe jaar is nog jong en vol beloften, en ik hoop dat het voor ieder van u een nog beter jaar wordt dan het vorige.

Verder wil ik u heel oprecht danken voor alles wat u voor ons doet. Sommigen onder u zijn al in India geweest, meer bepaald in Gujarat. Zij hebben met eigen ogen kunnen zien hoeveel daar dank zij uw hulp en uw persoonlijke belangstelling gerealiseerd is. Onze boardings zitten propvol. Meisjes en jongens uit afgelegen dorpen krijgen nu de kans om beter te studeren, beter te eten, zich beter te kleden en te voelen dat zij een toekomst hebben. Ik mag spreken voor Khambhat (of Cambay), waar ik momenteel verblijf, maar ik weet dat dit geldt voor al de missieposten.

Sinds vele jaren ontvangt Khambhat uw hulp. Zowat vijf jaar geleden waren daar alleen een lagere school en twee kleine boardings voor jongens en meisjes. Nu gaat Khambhat prat op een middelbare school, en in maart van dit jaar zal een eerste groep van afgestudeerden het officiële toelatingsexamen voor de universiteit afleggen. In Varadasa, zo'n 35 km van Khambhat, is inmiddels een bijhuis opgestart, met een lagere school en twee boardings. In onze boardings in Khambhat zullen we binnenkort 150 jongens en evenveel meisjes hebben, en in Varadasa nauwelijks minder. Uit de brieven en verslagen die u ontvangt, zal u opmaken dat een gelijkaardig verhaal gedaan kan worden over de andere missieposten.

Ik moet u wel mijn excuses aanbieden omdat de communicatie tussen peters en meters enerzijds en petekinderen anderzijds niet altijd goed verloopt. Dat is deels te wijten aan gebrek aan tijd en andere tekortkomingen van onze kant. Wat mezelf betreft zal dit bezoek aan België er zeker toe bijdragen de verbindingen tussen Khambhat en België vlotter en efficiënter te maken. Ik ben ook van plan alle sponsors nieuwe foto's van hun petekinderen te sturen en ik wil trachten de kinderen door tekeningen of brieven hun genegenheid voor u te laten uitdrukken. Tegelijk zal ik mijn uiterste best doen om mijn medebroeders en medezusters die zich niet voldoende bewust zijn van het belang van de correspondentie, weer op het rechte pad te helpen...

Ik wil Monique danken omdat ze mij deze kans gaf om u te schrijven. Zij zal u deze brief toesturen samen met haar vertaling, en ik ben ervan overtuigd dat zij in die vertaling de ruwe kantjes van mijn brief zal bijvijlen en er een vleugje "Belgische beschaving en humor" aan toe zal voegen...

Met oprechte vriendschap en dankbaarheid,

Father Pablo Gil s.j.